

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 1 เดือนมิถุนายน พ.ศ.2568 หน้า 10 มูลค่าข่าว 1,205,604.-

‘Teacher Gift’ อดีตเด็กหลังห้อง ‘ประภากรณ์ โจนศรีรัตน์’ เรียนสู้ฟัดลำฝีบ..สู่ ‘ครูกฎหมาย’

“ คนทุกคนที่คงจะมีความไฟฝันที่อยู่ในใจตัวเอง ในชีวิต ส่วนตัวก็อยากไปเป็นนักอ่านต่อ แต่ประเภทที่สหสัมภาระให้ได้ ซึ่งขอว่าเด็กนั่นได้มันที่จะทำอะไรได้ดีๆ ไม่ว่ายากแค่ไหน ก็จะทำให้สำเร็จ” เป็นแนวคิดชีวิตในวัยเรียนของ “พศ.ดร.ประภากรณ์ โจนศรีรัตน์” หรือ “คร.กีฟ” หรือที่ชาวโซเชียลมีเดียในชื่อ “Teacher Gift” ซึ่งปัจจุบันนี้นอกจากจะเป็นอาจารย์ประจำสาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มก.) และดำรงตำแหน่งรักษาการรองอธิการบดี ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ และถือตำแหน่งครุกรักษากฎหมายแล้ว เขายังเป็น “นักจดรายการวิทยุ” ซึ่งรายการ “ทันข่าว-ทันกฎหมาย” เพื่อให้ความรู้ด้านกฎหมายกับประชาชนผ่านทาง FM 100.5 MCOT News Network อีกด้วย ซึ่งวันนี้ “กีฟวิชีวิต” จะพาไปทำความรู้จักกับ英雄คนนี้ให้มากขึ้น...

* * * * *

“คร.กีฟ” หรือ “พศ.ดร.ประภากรณ์ โจนศรีรัตน์” นักจากบทบาทอาจารย์และผู้บริหารมหาวิทยาลัย เชอ ยังเป็นนักกฎหมายที่มีประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันได้เดินบันทึก มีใบอนุญาตว่าความ เชอ จึงอยากนำความรู้ที่มีมาถ่ายทอดให้ประชาชนได้มีความรู้ผ่านอีกอาชีพที่เชื่อ ตั้งใจทำมาตั้งแต่นั้น นั่นคือในฐานะนักจดรายการ วิทยุ โดยปัจจุบัน คร.กีฟ แต่งงานมีครอบครัว แล้ว มีลูกชายวัย ๖ ขวบ ซึ่ง “ด.ช.กิตติ ประกอบกิจ” ทั้งนี้ ประวัติส่วนตัวของ คร.กีฟ เกิดและเติบโตที่กรุงเทพฯ โดยเป็น

คุณสาวนนท์ “คุณพ่อเจ้ารักคุณณัฐ โจนศรีรัตน์” กับ “คุณแม่เนินท์กานต์ น้ำชาทารัพย์เมธี” โดยเชอร์รินท์โจนเรียนแทนที่ไปเชฟคอนเวนต์ ตั้งแต่ชั้น ป.๑ จนถึง ม.๔ ที่เดียว ซึ่งคุณแม่เป็นคนเลือกโรงเรียนให้ เชอและน้องสาว โดยคุณแม่ของเชอถือว่า “ว่าด้วยความนั้น คุณแม่ต้องไปต่อคิวเพื่อซื้อใบสมัครเข้าเรียนตั้งแต่เด็ก ๔ เพราะอย่างให้ลูก “ได้เข้าเรียนที่นี่ เพราะคุณแม่เชื่อว่า นั่นคือที่”

“เรามีคนเรียนไม่เก่ง เวลาที่เรียนก็แบบจะนั่งหลังห้อง อิงช่วง ม.๑ ถึง ม.๓ นั่นไม่ดี ตั้งใจเรียนเลย (หัวเราะ) และวันที่ไม่ชอบเรียนเลข คุณแม่เลยบอกว่า “ไม่ได้ ยังไงเชอถึงต้องเรียน คุณแม่!

ช้างครุฑานาสอน
พิเศษด้วย เพาะรำถ้า
เกรดเฉลี่ยไม่ถึง 2.00 ครุฑจะให้
เขียนใบยินยอมว่า ถ้าเกรดไม่ถึง
จะต้องลาออก เรายังเอามาในนี้ไปให้คุณแม่เช็น คุณแม่ก็บอก
ว่าไม่เป็นไร ทำให้ดีที่สุด ถ้าทำไม่ได้ก็หาโรงเรียนใหม่
ประโยชน์นี้ของคุณแม่นี้เองที่เป็นจุดเปลี่ยนชีวิตให้กลับมา
อดสู้เรียน จนเปลี่ยนจากเด็กหลังห้องกลามมาเป็นเด็กหน้า
ห้อง จนได้เรียนต่อ ม.4 จนถึง ม.8 จนจบ โดยสอบได้เลข
ตัวเดียวมาตลอด ซึ่งพอขึ้นกลับมาคิดดู ที่เราเปลี่ยนตัว
เองได้ก็ เพราะคำพูดของคุณแม่จริง ๆ ”

ดร.กีฟ เล่าต่อว่า ด้วยความที่เรียนจบเรียนภาษา จึง
เลือกเรียนสาขาวิชาภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ งานสอน
เอนทรานซ์เข้าเรียนต่อระดับปริญญาตรีได้ที่คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แต่เพราะไกลบ้านมาก เรียนได้
เทอมเดียวเก็บเปลี่ยนมาเรียนต่อที่คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัส
สัมชัญ ซึ่งเรองก็เรียนจบที่นี่ แ甘ได้เกียรตินิยมจนทำให้บ้าน
ภูมิใจ

“ตอนที่จะเปลี่ยนมหาวิทยาลัยและย้ายสาขาวิชานี้เป็น
คุณแม่ก็บอกนั้นแหล่ะว่าสนับสนุน เพราะคุณแม่เป็นคนมีวิสัยทัศน์
แล้วตัวท่านเองก็เพิ่งมาเรียนจบปริญญาตรีตอนที่อายุมากแล้ว

ที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพาะผลิตนักศึกษาที่มีคุณภาพและสามารถทำงานให้กับสังคมได้ดีเยี่ยม คุณแม่ต้องทำงานทำให้มีเวลาเรียน คุณแม่จึงสนับสนุนทุกสิ่งที่ดีที่สุดให้กับเด็กๆ

ทั้งนี้ หลังเรียนจบปริญญาตรี เธอจึงทำงานความไฟฝันที่อยากรายงานต่อต่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศเดียวที่เธออยากรายงาน คือ ศรีลังกา เมริกา และที่บ้านในประเทศไทย การที่เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว คือสิ่งที่สำคัญมาก ทางศรีลังกา เธอจึงเดินทางไปศึกษาและทำงานที่ศรีลังกา สำหรับช่วงนี้ เธอได้เข้าร่วมงาน Fulbright ในมหาวิทยาลัย Fulbright ในประเทศอเมริกา สำหรับช่วงนี้ เธอได้เข้าร่วมงาน Fulbright ในมหาวิทยาลัย Suffolk University และในปีถัดไป เธอจะเข้าร่วมงาน Fulbright ในมหาวิทยาลัย Fordham University

“การได้ไปเรียนต่อที่เมริกาเป็นความฝันเดียวในชีวิต จนถึงทุกวันนี้ที่ยังไม่คิดว่าจะมีความฝันอะไรอีก ทุกวันนี้คือเดินจากฝันมากแล้ว ส่วนสาเหตุที่ฝันไปเรียนต่อที่เมริกา เพราะศรีลังกาเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง ที่นี่หลังเรียนปริญญาโท จบกลับมาทางศรีลังกาให้ลูกน้องที่พากษานำทางศรีลังกาให้ลูกน้องเป็นผู้พิพากษา เช่นเดียวกัน ว่าการเป็นผู้พิพากษาต้องไปตัดสินชีวิตคนอื่น เราอย่างเป็นครูมากกว่า เพราะได้สร้างคน แต่ใจอยากระการทำความฝันของคุณฟ่อคุณแม่ ที่เลยคงจะไปสอน แต่การจะสอนเป็นผู้พิพากษาได้ต้องไปเก็บคดีก่อน เราเก็บกันที่ ฯ ที่สำนักงานกฎหมาย จำได้วันเป็นคดียาเสพติด ตอนนั้นรู้สึกว่าจะเก็บตัวเองให้มาก และสอนมาหลายสิบคดี จึงขอสมัครเป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่อนุฯ ได้ จึงขอสมัครเป็นผู้พิพากษาอีก แต่ก็สอนไม่ได้ ทาง ดร.กีฟ เด่า

ส่วน “ความสำเร็จในวันนี้” เจ้าตัวบอกว่า มาจากแรงกระตุ้นใจของคุณฟ่อคุณแม่ที่เคยสนับสนุนและให้โอกาสพร้อมทั้งยังเข้าอกเข้าใจลูกเป็นอย่างดี ดังนั้นที่เธอเดินมาได้ “ไกลขนาดนี้ที่เกิดจากคุณฟ่อคุณแม่ด้วย เพราะคุณฟ่อคุณแม่ เป็นคนดีเป็นคนดีที่สุด ที่บ้านของ ดร.กีฟ นั่นทำธุรกิจขายส่งเครื่องประดับ อยู่ที่บ้านของ ดร.กีฟ และด้วยความที่ธุรกิจของที่บ้านจำเป็นก็ติดลมคุณฟ่อคุณแม่ก็เลยตั้งชื่อสู่ชื่อ “กีฟ” ตามสินค้าที่ขาย โดยเรือได้ชื่อ “กีฟ” สำนึ券券 (ชุมพุนุห โภนศิริรัตน์) ได้ชื่อ “โนบว์” โดยเรือได้ให้พึงว่า สามีเด็กๆ ฯ เธอและน้องสาวได้ติดตามคุณฟ่อคุณแม่ไปร่องรอยทุกดีอน เพื่อไปปีช้อคิริ่งประดับมาขาย

“เราเก็บน้องสาวก่อนก้าวหาย จากที่เปิดร้านคิฟท์ช้อป ยุคต่อหน้ากีฟลี่ย์นาชาตyle ลืมผ้าผ้าห้องน้ำ แบบเป็นชุด ซึ่งหายดีมากๆ แต่คุณแม่ยังอยู่ให้เราสองคนที่น้องไปเป็นนางแบบเด็ก ทำให้ตอนนั้นเราสองคนที่น้องรู้สึกสนุกมาก ซึ่งคุณแม่ เป็นคนที่ค่อยสนับสนุนกันให้กำลังใจเราในทุกๆ เรื่อง อย่างเช่นแม้แต่การร้องเพลง คุณแม่ยังส่งให้ไปเรียนร้องเพลง กับครูด้วย ฯ เพราะคุณแม่มองว่าการร้องเพลงเป็นการสร้างพลังบวก สร้างความสุข และทำให้รู้จักการเข้าสังคมได้ด้วย ขึ้น ซึ่งไม่คิดเลยว่าพอโคนาจะได้รับประโยชน์จากการเรื่องนี้

รางวัลในฐานะนักจัดรายการวิทยุ

จากสิ่งที่คุณแม่บุพเพสูรานไว้ให้ตั้งแต่เด็กๆ

ทุกวันนี้ ดร.กีฟ ยังมีบทบาทหน้าที่ในฐานะนักวิชาการที่ทำงานเพื่อสังคมอีกด้วย ผ่านอาชีพนักจัดรายการวิทยุ โดยรายการให้ความรู้ทางกฎหมายที่เชื่อจัดอยู่นี้ เคยได้รับรางวัลนาฏราช ครั้งที่ 13 ประเทศไทยการข่าวและสาระยอดเยี่ยม

“หน้าที่ของเราคือ เอาไว้และเอากฎหมายที่เดียวขึ้นกันไว้หนึ่น มากว่าให้ไว้เดียวกับสังคมในการแก้ปัญหา กฎหมายมันมีข้อดี ก็มีข้อเสีย ที่ตัวมันเอง ไม่มีความมีความรู้ ซึ่งไม่ต้องตัดสินใจว่า “กีฟ” แต่เป็นการให้ความรู้ กฎหมายกับสังคม งานทุกงานที่ทำคือความสุข” เธอกล่าวเรื่องนี้

พร้อมกับบอกว่า ความสุขของเรือคือการได้ถ่ายทอดความรู้มากกว่าไปตัดสินชีวิตผู้อื่น จึงเลือกเป็นอาจารย์ ซึ่งเป็นอาชีพที่สร้างคน โดย

เรอตั้งใจจะช่วยคนรุ่นใหม่ให้มีทักษะที่ผสมผสานระหว่าง Human Skills กับ AI เพื่อให้กฎหมายเป็นเครื่องมือช่วยสร้างสังคมที่เป็นธรรม อีกทั้งยังเป็นการนำความรู้กฎหมายไปรับใช้สังคมอีกด้วย ซึ่งตอนนี้ทาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ “SWU Scholar Hub” จึงมีห้องเรียนที่นักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญในศาสตร์ต่างๆ มีเวทีสาธารณะเพื่อเผยแพร่ความรู้ไปสู่สังคม ที่เป็นงานบริการวิชาการฟรี

* * * * *

“ดร.กีฟ-ผศ.ดร.ประภาภรณ์” ทึ้งทায়กับ “ทีมวิถีชีวิต” ว่า ถ้าตามว่าบทบาทใหม่ทำได้ดีที่สุด หรือชอบมากที่สุด ล้วนตัวแล้วคิดว่า่น่าจะเป็นอาชีพอาจารย์ หรืองานสอนหนังสือ แต่กับหมวดอื่น ๆ เชอกีฟสึกษานุกและมีความสุขที่ “ได้ทำเช่นกัน ทั้งบทบาทนักวิชาการ ทั้งบทบาทนักกฎหมาย หรือแม้แต่งานทางสื่อสารมวลชน โดยเชออย่าง “ล้วนตัวมองว่าคนความสามารถทำได้หลายหน้าที่ หลากหลายบทบาท หรือหลายอาชีพ แต่ล้วนสำคัญที่สุดก็คือ ไม่ว่าจะเป็นงานอะไรก็ตาม...

ขอให้ทำแล้วเป็นตัวเองที่สุด”.

เช่นลี ชุมคำ : รายงาน

สนใจ ‘ธรรมะ’ สนใจ ‘จิตวิญญาณ’

นอกจากชีวิตการทำงานจะประสบความสำเร็จทั้งบทบาทอาจารย์และนักกฎหมายสตีรีแล้ว “ดร.กีฟ-ผศ.ดร.ประภาภรณ์” ยังได้เล่าให้ฟังถึง “ความสนใจล้วนตัว” ของเชอ ที่มีต่อ “ธรรมะ” ว่า มองว่า ธรรมะสามารถนำพาเรียนใช้กับการดำเนินชีวิตได้ โดยเชอว่าการเข้าใจทุกอย่างความเป็นจริงจะช่วยลดความทุกข์ให้คนเรารู้ได้ ซึ่งสาเหตุที่ทำให้เชอสนใจเรื่องนี้ เนื่องจากว่ามาจากการเปลี่ยนช่วงเรียนมหาวิทยาลัย ตอนนั้นเชอสนใจอ่านมาที่กำลังป่วย ด้วยความที่อยากรู้ว่าให้อ่านอะไรไปยัง จึงพยายามนำไปปฏิบัติธรรมที่nyderich สามารถฯ แต่สุดท้ายอ่านมา ก็เสียชีวิต เนื่องจากอาชญากรรมแล้ว แต่ช่วงก่อนที่อ่านมาจะเสียชีวิตที่ไปร่วมปฏิบัติธรรมกับอาจารย์นั้น เชอของ

เห็นว่า “ธรรมะคือเรื่องที่พิเศษ” ทำให้ตอนนี้แม้อ่านมาจะไม่อยู่แล้ว แต่เชอกีฟยังไปเข้าร่วมทำกิจกรรมเสมอ ๆ จนได้รับแต่ด้วย “ให้เป็นที่ปรึกษาของสมาคม โดย ดร.กีฟ บอกว่าสนใจด้านจิตวิญญาณ หรือ Spiritual ซึ่งไม่ใช่เกี่ยวกับภูตผีหรือวิญญาณแต่เป็นการให้ความสำคัญกับจิตใจ โดยธรรมะคือการปฏิบัติที่ทำให้คนไม่ต้องทุกข์มาก หรือสุขที่รู้ว่าสุข ทุกที่ที่รู้ว่าทุกที่ “ล้วนตัวก็ไม่ได้เป็นคนเร่งทำบุญก็ทำความดีก้าว ฉะนั้น หลักสายกลางมากกว่า โดยนำธรรมะมาใช้ในการดำเนินชีวิต เมื่อจากมองว่าถ้าห่างไกลไปได้ด้วยดี”.